Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2025/2029

8.10.2025

KOMISSION SUOSITUS (EU) 2025/2029,

annettu 30 päivänä syyskuuta 2025,

yksinkertaistetun ja edullisen verokohtelun piiriin kuuluvien säästö- ja sijoitustilien saatavuuden parantamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 292 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) EU:n kansalaisten säästämisaste on maailman korkeimpia. He eivät kuitenkaan monestikaan saa säästöilleen parasta mahdollista tuottoa. Tämä johtuu monista eri tekijöistä, kuten finanssiosaamisen heikosta tasosta, sijoituspolun monimutkaisuudesta ja rahoituspalvelumarkkinoiden hajanaisuudesta. Nämä seikat näkyvät kilpailun puutteena ja rajoitettuna valikoimana. Näin ollen EU:n kansalaisten saatavilla olevat mahdollisuudet sijoittaa säästöjään tavalla, joka voisi tuottaa heille suurempia tuottoja ja lisätä heidän varallisuuttaan, ovat rajalliset.

(2) Pääomamarkkinoille tehtävät sijoitukset voivat osaltaan parantaa EU:n kansalaisten taloustilannetta. Sen vuoksi sijoitusten saatavuuden helpottaminen voi olla keino lisätä henkilökohtaista taloudellista hyvinvointia.

(3) Vähittäissijoittajat ja varainhoitajat kohdentavat usein suhteettoman suuren osan salkuistaan kotimaisille pääomamarkkinoille. Taustalla vaikuttavat useat tekijät, kuten markkinoiden kehitys, tuttuus, yhteinen kieli, yhteinen kulttuuri ja maantieteellinen läheisyys. Sen vuoksi kannustamalla vähittäissijoittajia osallistumaan vahvemmin pääomamarkkinoille voidaan myös lisätä investointilähteiden määrää EU:n talouden hyödyksi.

(4) Yksilöt ovat luonnollisesti vapaita tekemään sijoituksia omien mieltymystensä, tarpeidensa ja valintojensa mukaisesti ja omaan tahtiinsa. Vähittäissijoitusten osuuden lisääminen pääomamarkkinoilla voi kuitenkin tarjota EU:n yrityksille enemmän rahoitusta ja siten mahdollisuuksia kasvaa, innovoida ja luoda työpaikkoja. EU:n sijoittajapohjan laajentaminen voisi myös auttaa rahoittamaan EU:n strategisia painopisteitä, kuten digitaalista, vihreää ja sosiaalista siirtymää, sekä EU:n turvallisuuden ja puolustuksen vahvistamista, riippuen siitä, miten vähittäissijoittajat kohdentavat sijoituksensa.

(5) Jäsenvaltioilla on keskeinen rooli säästö- ja investointiunionin tavoitteiden saavuttamisessa. Ne ilmaisivat sekä huhtikuussa 2024 annetussa euroryhmän lausunnossa että maaliskuussa 2025 annetuissa Eurooppa-neuvoston päätelmissä olevansa sitoutuneita parantamaan kansalaisten pääsyä pääomamarkkinoille. Näin ollen jäsenvaltioita kannustetaan toteuttamaan uudistuksia omien pääomamarkkinoidensa kehittämiseksi ja vahvistamiseksi, mukaan lukien toimenpiteet vähittäissijoittajien osallistumisen lisäämiseksi. Finanssiosaamisen parantaminen, vähittäissijoitusten helpottaminen ja asianmukaisten kannustimien tarjoaminen auttavat saavuttamaan nämä tavoitteet. Jotkin jäsenvaltiot ovat jo saavuttaneet erittäin myönteisiä tuloksia näiden asioiden suhteen.

(6) Tässä suosituksessa esitellään jäsenvaltioille säästö- ja sijoitustilejä koskeva eurooppalainen suunnitelma, joka perustuu olemassa oleviin parhaisiin käytäntöihin. Suosituksessa kuvataan keskeiset ominaispiirteet, jotka säästö- ja sijoitustileillä olisi oltava, jotta voidaan maksimoida niiden käyttöönotto ja edistää tavoitetta, joka on vähittäissijoitusten osuuden lisääminen pääomamarkkinoilla.

(7) Säästö- ja sijoitustilejä tarjoavat toimiluvalliset rahoituspalvelujen tarjoajat. Säästö- ja sijoitustilien kautta yksityishenkilöt voivat tehdä sijoituksia rahoitusvälineisiin, kuten osakkeisiin, joukkovelkakirjoihin ja yhteissijoitusyritysten osuuksiin. Säästö- ja sijoitustileihin liittyy myös usein veroetuuksia. Tietyt maat, kuten muutamat EU:n jäsenvaltiot, ovat ottaneet käyttöön säästö- ja sijoitustilejä vastauksena vähittäissijoitusten pieneen osuuteen pääomamarkkinoilla. Tietyistä säästö- ja sijoitustilikehyksistä saadut myönteiset tulokset osoittavat, että asianmukaisesti suunniteltuina tällaiset kehykset voivat lisätä pääomamarkkinoiden houkuttelevuutta vähittäissijoittajien keskuudessa ja helpottaa vähittäissijoittajien pääsyä niille sekä siten auttaa vähittäissijoittajia kerryttämään varallisuuttaan tehokkaammin.

(8) Säästö- ja sijoitustilejä koskevien parhaiden käytäntöjen arvioinnin yhteydessä sekä EU:ssa että muualla maailmassa on yksilöity menestyksekkäiden säästö- ja sijoitustilien keskeisiä ominaispiirteitä. Näihin ominaispiirteisiin kuuluvat muun muassa käyttäjäystävällisyys eli helppo saatavuus ja helppokäyttöisyys, joustavuus investointien tekemisen ja niistä luopumisen yhteydessä sekä verosäännösten noudattamisen helppous. Sen vuoksi suositetaan, että jäsenvaltiot ottaisivat käyttöön kansallisia säästö- ja sijoitustilikehyksiä, joilla on nämä ominaispiirteet.

(9) Väestön varallisuus- ja tuloerot vaikuttavat vähittäissijoittajien osallistumiseen pääomamarkkinoille. Säästö- ja sijoitustilikehyksissä olisi tavoiteltava korkeaa osallistumisastetta kaikissa ikäryhmissä nuorista ikäihmisiin siten, että otetaan huomioon kaikkien kansalaisten tarpeet riippumatta siitä, millaisen summan he ovat valmiita sijoittamaan.

(10) Säästämisen ja sijoittamisen aloittaminen varhaisesta iästä voi auttaa lisäämään varallisuutta kestävällä tavalla sekä edistää finanssiosaamista ja sijoituskulttuuria. Jäsenvaltioita kannustetaan luomaan kehys, jolla helpotetaan säästö- ja sijoitustilien käyttöönottoa nuorten keskuudessa, ja soveltamaan tässä yhteydessä asianmukaisia suojatoimia.

(11) EU:n rahoitussektorilla on keskeinen rooli tärkeimpänä välikätenä vähittäissijoittajien ja pääomamarkkinoiden välillä. Rahoituspalvelujen tarjoajien olisi hyödynnettävä säästö- ja sijoitustilien tarjoamia mahdollisuuksia lisätä vähittäissijoittajien osallistumista pääomamarkkinoille ja tarjottava vähittäissijoittajille parhaat mahdolliset sijoitusvaihtoehdot ja -palvelut kilpailukykyiseen ja kohtuulliseen hintaan.

(12) Parhaat käytännöt osoittavat, että säästö- ja sijoitustilit ovat menestyksekkäitä tilanteessa, jossa rahoituspalvelujen tarjoajien välinen kilpailu on kovaa. Tällöin vähittäissijoittajien saatavilla on kaikkein edullisimpia tarjouksia ja parasta palvelua. Sen vuoksi monenlaisten rahoituspalvelujen tarjoajien olisi sallittava tarjota säästö- ja sijoitustilejä vähittäissijoittajille, edellyttäen että niillä on toimilupa niiden palvelujen osalta, joita ne aikovat tarjota. Tällaisia palveluja ovat esimerkiksi toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittäminen, toimeksiantojen toteuttaminen, rahoitusvälineiden säilyttäminen ja hoito, sijoitusneuvonnan antaminen sekä salkunhoito. Säästö- ja sijoitustileihin mahdollisesti liittyvien kustannusten ja maksujen olisi yleisesti ottaen oltava läpinäkyviä sekä helposti vähittäissijoittajien ymmärrettävissä ja vertailtavissa.

(13) Hajanaiset markkinat ja protektionistiset toimintatavat ovat haitallisia EU:n pääomamarkkinoiden kehityksen ja vähittäissijoittajien kannalta. Helpottamalla säästö- ja sijoitustilien tarjoamista kansallisten rajojen yli voidaan lisätä palveluntarjoajien välistä kilpailua ja luoda kannustimia innovoinnille sekä asettaa vähittäissijoittajien saataville parhaat sijoitusmahdollisuudet, kuten menestyksekkäistä säästö- ja sijoitustilikehyksistä EU:ssa saatu näyttö osoittaa. Voimassa olevien sääntöjen mukaan sekä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteiden mukaisesti yhdessä jäsenvaltiossa toimiluvallisille rahoituspalvelujen tarjoajille ei saa asettaa markkinoille pääsyn esteitä toisessa jäsenvaltiossa rahoituspalvelujen tarjoamisen osalta. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi tätä suositusta täytäntöön pannessaan varmistettava, että säästö- ja sijoitustilikehysten perustamisen yhteydessä ei luoda esteitä pääoman vapaalle liikkuvuudelle, rahoituspalvelujen tarjoamiselle kansallisten rajojen yli eikä sijoittautumisvapaudelle EU:ssa. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi huolehdittava siitä, että missä tahansa jäsenvaltiossa toimiluvallisten rahoituspalvelujen tarjoajien sallitaan tarjota säästö- ja sijoitustilejä.

(14) Lisäksi maksut ja hallinnolliset prosessit, jotka liittyvät varojen siirtämiseen säästö- ja sijoitustilien välillä tai säästö- ja sijoitustilin palveluntarjoajan vaihtamiseen, voivat haitata kilpailua. Sen vuoksi suositetaan, että jäsenvaltiot varmistaisivat, että tilien ja varojen siirtoprosessia virtaviivaistetaan ja että siihen liittyy mahdollisimman pieni maksu. Vastaavasti salkun siirtoa palveluntarjoajien välillä voitaisiin verotusnäkökulmasta pitää verotettavana tapahtumana (esimerkiksi silloin, kun salkku ensin tosiasiassa myydään mutta ostetaan myöhemmin takaisin uudelta palveluntarjoajalta), jolloin se olisi veronalainen. Tämä voi haitata säästö- ja sijoitustilien siirrettävyyttä palveluntarjoajien välillä. Sen vuoksi suositetaan, että jäsenvaltiot varmistaisivat, että vähittäissijoittajan salkun siirto palveluntarjoajien välillä joko omassa jäsenvaltiossa tai kansallisten rajojen yli ei aiheuta tuloverotuksessa verotettavaa tapahtumaa eikä vaikuta olemassa oleviin veroetuihin, ei myöskään silloin, kun se kattaa varojen myynnin ja sen jälkeisen tuottojen siirron uudelle palveluntarjoajalle, ja että tilillä olevien varojen verokohtelu ei tällöin muutu. Tämä ei rajoita kahdenvälisten verosopimusten eikä jäsenvaltioiden verotusoikeuksien soveltamista tapauksissa, joissa vähittäissijoittajan verotuksellinen kotipaikka vaihtuu.

(15) Jäsenvaltioita kannustetaan myös tekemään yhteistyötä, jotta vältettäisiin säästö- ja sijoitustilien omistukseen liittyvä kaksinkertaisen verotuksen riski tapauksissa, joissa vähittäissijoittaja muuttaa verotuksellista kotipaikkaansa EU:ssa, ja varmistamaan, että verokohtelu ei estä kansalaisia käyttämästä oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen.

(16) Sijoittajasalkkujen hajauttaminen on olennaisen tärkeää riskien vähentämiseksi. Sen vuoksi olisi varmistettava, että saatavilla on erilaisia sijoitusvaihtoehtoja laajasti. Säästö- ja sijoitustilien kautta sijoittavien EU:n kansalaisten saatavilla olisi tämän vuoksi oltava laaja kirjo rahoitusvälineitä. Niihin olisi kuuluttava vähintään osakkeita ja joukkovelkakirjoja sekä siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (yhteissijoitusyritykset, myös pörssilistatut rahastot) osuuksia ja osakkeita, ja niiden olisi oltava peräisin laajalta joukolta liikkeeseenlaskijoita sen varmistamiseksi, että saatavilla on yksinkertaisia rahoitustuotteita. Säästö- ja sijoitustileille pidettäviksi rahoitusvälineiksi voidaan hyväksyä myös muita rahoitusvälineitä, kuten eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen ja vähittäismarkkinoille tarkoitettujen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen (jos jäsenvaltio sallii niiden markkinoinnin vähittäissijoittajille) osuuksia tai osakkeita. Tällaisten rahoitusvälineiden avulla voitaisiin tarjota vähittäissijoittajille mahdollisuus salkkujen hajauttamiseen ja osaltaan lisätä tärkeiden infrastruktuurihankkeiden ja listaamattomien yritysten, kuten startup-yritysten, scaleup-yritysten ja pk-yritysten, rahoitusta. Rahoituspalvelujen tarjoajien olisi laajennettava sijoituskohteiden tarjontaa niitä rahoitusvaroja pidemmälle, jotka lasketaan liikkeeseen siinä jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön nojalla säästö- ja sijoitustilejä tarjotaan. Vähittäissijoittajilla olisi oltava mahdollisuus hajauttaa sijoituksiaan siten, että ne kattavat useita omaisuusluokkia ja maantieteellisiä alueita.

(17) Rahoituspalvelujen tarjoajien olisi myös tarjottava vähittäissijoittajille mahdollisuuksia kohdentaa sijoituksiaan EU:n talouteen, EU:n strategisten painopisteiden, kuten digitaalisen, vihreän ja sosiaalisen siirtymän, edistämiseen ja EU:n turvallisuuden ja puolustuksen vahvistamiseen.

(18) Yksi säästö- ja sijoitustilien keskeisistä tavoitteista on auttaa vähittäissijoittajia, myös sellaisia, jotka eivät ole aiemmin sijoittaneet pääomamarkkinoille, hajauttamaan salkkujaan ja kasvattamaan varallisuuttaan harkitusti ja kestävästi pääomamarkkinoiden avulla. Tämä tavoite saavutetaan parhaiten sijoittamalla pääasiassa yksinkertaisiin rahoitusvälineisiin, jotka eivät altista vähittäissijoittajia riskeille, joita on vaikea ymmärtää ja jotka eivät ole sijoituksia reaalitalouteen. Säästö- ja sijoitustilien yhteydessä mahdollisten sijoituskohteiden ulkopuolelle olisi sen vuoksi jätettävä tietyt erittäin riskialttiit tai monimutkaiset sijoituskohteet, joilla ei ole referenssiä tai joiden referenssiä itsessään pidetään erittäin riskialttiina tai monimutkaisena. Niitä ovat muun muassa erittäin riskialttiit tai monimutkaiset rahoitusvälineet, kuten jotkin johdannaiset, sekä muut kryptovarat kuin ne, jotka soveltuvat säästö- ja sijoitustileillä pidettäviksi rahoitusvälineiksi (eli kyseisten rahoitusvälineiden tokenisoitu versio).

(19) Kuten komissio toteaa tiedonannossaan, jossa esitetään finanssiosaamista koskeva EU:n strategia ja joka annetaan yhtä aikaa tämän suosituksen kanssa, sijoittajien finanssiosaamisessa, kuten myös heidän sijoitustavoitteissaan ja riskiprofiileissaan, on eroja. Itsenäisiä sijoituspäätöksiä tekevien vähittäissijoittajien olisi sen vuoksi voitava valita, käyttävätkö he sijoituspalveluja, jotka yhdistelevät sijoitusneuvonnan ja toimeksiantojen toteuttamisen, vai palveluja, jotka koostuvat ainoastaan asiakastoimeksiantojen toteuttamisesta tai vastaanottamisesta ja välittämisestä. Lisäksi ei pitäisi ottaa käyttöön vähimmäissijoitusvaatimuksia ehtona säästö- ja sijoitustilin avaamiselle tai käyttämiselle, jotta tällaiset tilit olisivat kaikkien vähittäissijoittajien saatavilla heidän varallisuudestaan riippumatta.

(20) Jäsenvaltioiden ja rahoituspalvelujen tarjoajien pyrkimykset virtaviivaistaa sijoituspolkua ja yksinkertaistaa säästö- ja sijoitustilien kaikkia hallinnollisia ja menettelyllisiä näkökohtia ovat ratkaisevan tärkeitä säästö- ja sijoitustilikehyksen menestyksen kannalta. Jäsenvaltioiden ja rahoitusalan olisi sen vuoksi varmistettava, että säästö- ja sijoitustilit ovat vähittäissijoittajien kannalta yksinkertaisia, luotettavia ja helposti saatavilla olevia, mukaan lukien käyttäjäystävälliset käyttöliittymät ja korkealaatuinen asiakaspalvelu. Alan asiantuntijoiden välinen yhteistyö tällaisten käyttäjäystävällisten käyttöliittymien luomiseksi voi helpottaa niiden käyttöönottoa sijoittajien keskuudessa ja pienentää rahoitusalan kokonaiskustannuksia. Digitaaliset ratkaisut ovat erittäin tehokas tapa helpottaa säästö- ja sijoitustilien saatavuutta, mutta mahdollisuuksien mukaan saatavilla olisi oltava myös verkon ulkopuolisia vaihtoehtoja, jotta voidaan taata osallisuus ja se, että tällaiset tilit ovat kaikkien saatavilla.

(21) Sijoitustuloihin liittyvien verosäännösten noudattamisen monimutkaisuus voi olla monille ihmisille pääomamarkkinoille sijoittamisen este. Vähittäissijoittajien olisi säästö- ja sijoitustileillä oleviin varoihin liittyvien verojen maksamiseksi voitava käyttää yksinkertaisia, helppoja ja, niin pitkälle kuin mahdollista, automatisoituja verojärjestelmiä. Kansallisten veroviranomaisten olisi sen vuoksi voitava kääntyä säästö- ja sijoitustilien tarjoajien puoleen asioissa, jotka liittyvät säästö- ja sijoitustilien kautta tehtyjä sijoituksia koskevaan veronkantoon ja/tai tietojen toimittamiseen. Näin voitaisiin minimoida säästö- ja sijoitustilien haltijoille verosäännösten noudattamisesta aiheutuva rasite. Palveluntarjoajien välisen rajatylittävän kilpailun edistämiseksi kunkin jäsenvaltion olisi sallittava se, että muista jäsenvaltioista peräisin olevat säästö- ja sijoitustilien tarjoajat voivat soveltaa samoja verosäännösten noudattamista koskevia menettelyjä, joita oman jäsenvaltion toimiluvalliset palveluntarjoajat noudattavat. Niiden olisi tapauksen mukaan sallittava myös se, että muista jäsenvaltioista peräisin olevat säästö- ja sijoitustilien tarjoajat kantavat ja maksavat asiaankuuluvat säästö- ja sijoitustileihin liittyvät verot asiakkaidensa puolesta.

(22) Verokannustimen tarjoaminen vähittäissijoittajille ja yksinkertaisten, verosäännösten noudattamista koskevien menettelyjen soveltaminen säästö- ja sijoitustileillä oleviin sijoituksiin voivat parantaa säästö- ja sijoitustilien käyttöönottoa. Niiden on myös osoitettu olevan menestyksekkäiden säästö- ja sijoitustilikehysten keskeisiä ominaispiirteitä sekä jäsenvaltioissa että kolmansissa maissa. Jäsenvaltioita kannustetaan myöntämään säästö- ja sijoitustileille edullinen verokohtelu, joka vastaa vähintään kyseisen jäsenvaltion lakisääteistä kaikkein edullisinta verokohtelua, joka myönnetään mistä tahansa omaisuusluokasta saadulle tulolle tai vastaavalle sijoitustuotteelle tai -tilille. Jos jäsenvaltiot haluavat ottaa käyttöön verokannustimia säästö- ja sijoitustilien käyttöönoton edistämiseksi, ne voivat harkita tällaisina toimenpiteinä verovähennyksiä, verovapautuksia, veronmaksun lykkäystä, yhdenmukaisia verokantoja tai niiden yhdistelmää. Verovähennysjärjestelmät voivat auttaa luomaan kannustimia säästö- ja sijoitustilien ensivaiheen käyttöönotolle. Tilin avaamisen yhteydessä voitaisiin muun muassa sallia tietyn määrän vähentäminen verotettavasta tulosta esimerkiksi ensimmäisenä tilikautena, jona yksi tai useampi säästö- ja sijoitustili on avattu. Verovapautusjärjestelmässä säästö- ja sijoitustileillä olevien varojen tuottamat tulot voitaisiin vapauttaa veroista. Veronmaksun lykkäämiset taas mahdollistaisivat verotustapahtuman lykkäämisen siihen saakka, kunnes varat nostetaan säästö- ja sijoitustililtä.

(23) Jäsenvaltioita kannustetaan vahvasti ottamaan tällaisten verokannustimien suunnittelussa asianmukaisesti huomioon säästö- ja sijoitustileillä tavoiteltava vähittäissijoitusten helpottaminen sekä pääperiaatteet, jotka koskevat verokannustimien harkittua ja kustannustehokasta käyttöä moitteettomassa ja tehokkaassa verojärjestelmässä. Verokannustimilla voidaan edistää säästö- ja sijoitustilien käyttöönottoa ja ottaa huomioon myös yhteys EU:n strategisiin painopisteisiin rajoittamatta mahdollisuutta pitää säästö- ja sijoitustileillä laajaa joukkoa monenlaisia soveltuvia rahoitusvälineitä. On tärkeää varmistaa tässä yhteydessä verotuksen oikeudenmukaisuus ja välttää veronkierto tai verovilppi. Kaikissa säästö- ja sijoitustilien käyttöönottoa edistävissä verokannustimissa olisi noudatettava periaatetta, jonka mukaan verokannustimien olisi oltava oikein kohdennettuja ja yksinkertaisia, jotta ne olisivat helposti vähittäissijoittajien, säästö- ja sijoitustilien tarjoajien ja verohallintojen ymmärrettävissä ja sovellettavissa. Avointen ja osallistavien sisämarkkinoiden säilyttämiseksi jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että tällaiset kannustimet ovat täysin yhdenmukaisia pääomien vapaan liikkuvuuden periaatteen ja muiden EU:n lainsäädännöstä johtuvien vaatimusten kanssa. Erityisesti tällaisilla toimenpiteillä ei saisi syrjiä sisämarkkinoille sijoittautuneita yrityksiä, ja ne olisi suunniteltava tavalla, joka ei estä sijoitustuotteiden rajatylittävää jakelua ja skaalausta EU:ssa.

(24) Jäsenvaltiot voisivat tukea säästö- ja sijoitustilien käyttöönottoa myös muilla kuin verotuksellisilla toimenpiteillä. Näihin kuuluvat rahalliset kannustimet, kuten kiinteämääräiset summat, jotka maksetaan säästö- ja sijoitustileille suoraan niiden avaamisen yhteydessä tai täydennyksenä tilinhaltijan sijoittamille varoille.

(25) Suuremmat vähittäissijoitustasot todennäköisesti johtaisivat lisääntyneeseen taloudelliseen toimintaan, suurempiin tuottoihin ja sijoitustuottojen veropohjan kasvuun, mikä pitkällä aikavälillä voisi pienentää verokannustimien tai muiden, kuten rahallisten, kannustimien kustannuksia. Säästö- ja sijoitustilit, joiden kautta olisi mahdollista tehdä sijoituksia virallisesti, parantaisivat myös sijoituksiin liittyvien verotettavien tapahtumien jäljitettävyyttä. Tämä puolestaan tehostaisi sääntöjen noudattamista ja pienentäisi mahdollisia verovajeita, jotka liittyvät vähittäissijoittajien sijoitustuloihin.

(26) Toimenpiteet, joita jäsenvaltiot toteuttavat tämän suosituksen nojalla, eivät vaikuta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamiseen.

(27) Säästö- ja sijoitustilien kehittäminen on jäsenvaltioiden vastuulla, joten on tärkeää, että käytössä on asianmukaisia järjestelmiä, joilla tätä kehitystyötä seurataan. Tämä seuranta on määrä toteuttaa osana asiaankuuluvaa säästö- ja investointiunioniin liittyvää seurantaprosessia ja eurooppalaista ohjausjaksoa. Seurannan yhteydessä olisi jaettava parhaita käytäntöjä jäsenvaltioiden kesken ja tarkasteltava, miten jäsenvaltiot ja rahoitusala ovat kehittäneet ja panneet täytäntöön säästö- ja sijoitustilikehyksiä.

(28) Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle tämän suosituksen noudattamiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja siitä, missä määrin säästö- ja sijoitustilejä on tosiasiallisesti otettu käyttöön. On tärkeää arvioida verokannustimien tehokkuutta säännöllisesti ja tarkastella, vaikuttavatko verokannustimet myönteisesti EU:n talouteen. Näiden toimenpiteiden ansiosta komissio voi myös seurata säännöllisesti jäsenvaltioiden säästö- ja sijoitustilikehyksiä samassa yhteydessä, jossa se seuraa tiiviisti edistymistä säästö- ja investointiunionin suhteen sen väliarviointia silmällä pitäen.

(29) Yleisölle tiedottaminen säästö- ja sijoitustileistä, myös niiden toiminnoista ja saatavuudesta, on ratkaisevan tärkeää niiden käyttöönoton edistämisen kannalta. Säästö- ja sijoitustilien käyttöönottoa olisi tuettava jäsenvaltioiden ja rahoitusalan toteuttamilla tiedotuskampanjoilla, jotka voidaan sisällyttää osaksi laajempia finanssiosaamista koskevia kampanjoita. Näissä kampanjoissa olisi myös esiteltävä pitkän aikavälin mahdollisuuksia ottaen samalla selkeästi huomioon niihin liittyvät riskit ja kannustettava siten säästämiseen ja sijoittamiseen jo nuoresta iästä.

(30) Tässä suosituksessa annetaan tunnustusta jo olemassa oleville jäsenvaltiotason aloitteille, joilla luodaan merkki eurooppalaiselle säästötuotteelle, jolla tuetaan Euroopan talouden rahoittamista. Lisäksi tällä suosituksella ei ole tarkoitus puuttua jo olemassa oleviin menestyksekkäisiin säästö- ja sijoitustileihin, jotka ovat lisänneet vähittäissijoittajien osallistumista pääomamarkkinoille ja helpottaneet heidän varallisuutensa kartuttamista, eikä aiheuttaa niille häiriötä.

(31) Tämä suositus hyväksytään SEUT-sopimuksen 292 artiklan perusteella. Suosituksen merkityksellisyys ja vaikutus ETA:n kannalta on määritettävä ETA-sopimuksen perusteella,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tämä suositus koskee säästö- ja sijoitustilikehysten luomista jäsenvaltioissa, jotta voidaan lisätä vähittäissijoittajien osallistumista pääomamarkkinoille, sekä tällaisten säästö- ja sijoitustilien ominaispiirteitä.

2 artikla

Säästö- ja sijoitustilien luominen

1) Jäsenvaltioiden olisi luotava säästö- ja sijoitustilikehyksiä.

2) Jäsenvaltioita kannustetaan varmistamaan säästö- ja sijoitustilikehysten luomisen yhteydessä, että asiaankuuluville tileille annetaan tässä suosituksessa esitetyt ominaispiirteet.

3) Jos olemassa olevat jäsenvaltioiden säästö- ja sijoitustilikehykset eivät jo ole yhdenmukaisia tämän suosituksen kanssa, jäsenvaltioita kannustetaan tarkastelemaan niitä uudelleen ottaen huomioon tässä suosituksessa esitetyt ominaispiirteet.

4) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että säästö- ja sijoitustilin avaamisen tai sille tehtävien säännöllisten suoritusten ehdoksi ei aseteta minkäänlaista vähimmäissummaa.

5) Jäsenvaltioiden olisi sallittava sijoittajien avata useita säästö- ja sijoitustilejä, myös eri palveluntarjoajien kautta.

3 artikla

Säästö- ja sijoitustilien tarjonta

1) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki rahoituspalvelujen tarjoajat, joilla on EU:n lainsäädännön nojalla toimilupa tarjota asiaankuuluvia palveluja, joita ne aikovat tarjota säästö- ja sijoitustilien yhteydessä ja joita ovat muun muassa toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittäminen, toimeksiantojen toteuttaminen asiakkaiden puolesta, rahoitusvälineiden säilyttäminen ja hoito, salkunhoito ja sijoitusneuvonta, voivat tarjota säästö- ja sijoitustilejä niiden alueella asuville yksityishenkilöille riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa tällaisille rahoituspalvelujen tarjoajille on myönnetty toimilupa.

2) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että rahoituspalvelujen tarjoajia, joilla on toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöntämä toimilupa ja jotka ovat tällaisten viranomaisten valvonnassa ja joille nämä viranomaiset ovat myöntäneet luvan tarjota tai suorittaa alueellaan 1 kohdassa tarkoitettuja rahoituspalveluja, ei vaadita noudattamaan minkäänlaisia lisävaatimuksia, kun ne tarjoavat kyseisiä palveluja yhtä aikaa säästö- ja sijoitustilien tarjoamisen kanssa, ja että ne voivat tarjota säästö- ja sijoitustilejä samoin ehdoin kuin niiden alueelle sijoittautuneet palveluntarjoajat.

3) Jollei EU:n lainsäädännössä nimenomaisesti edellytetä muuta, säästö- ja sijoitustilien haltijoita ei saisi vaatia vastaanottamaan finanssineuvontaa, kun he tekevät sijoituksia tällaisten tilien kautta.

4) Jäsenvaltioiden olisi sallittava yksittäisten rahoitusvälineiden tai koko salkun siirtäminen yhdeltä säästö- ja sijoitustilien tarjoajalta toiselle, edellyttäen että vastaanottava säästö- ja sijoitustilien tarjoaja kykenee ottamaan tehtäväkseen siirrettävien rahoitusvälineiden säilyttämisen ja hoidon ja noudattaa 7 artiklassa tarkoitettuja verosäännösten noudattamisen helpottamista koskevia sääntöjä.

4 artikla

Säästö- ja sijoitustileihin liittyvät kustannukset

1) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että säästö- ja sijoitustilien avaamisesta ja toiminnasta mahdollisesti aiheutuvat kustannukset ja maksut ovat kohtuullisia, oikeasuhteisia, läpinäkyviä ja helposti ymmärrettävissä.

2) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että kustannukset, jotka aiheutuvat 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta varojen siirtämisestä saman tai eri palveluntarjoajan tarjoamalle toiselle säästö- ja sijoitustilille, rajoittuvat hallinnollisiin kustannuksiin. Veloitettavien kustannusten olisi oltava oikeasuhteisia, ja ne olisi mainittava selkeästi säästö- ja sijoitustilin ehdoissa.

3) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vähittäissijoittajan salkun siirtäminen yhdeltä säästö- ja sijoitustilien tarjoajalta toiselle joko omassa jäsenvaltiossa tai kansallisten rajojen yli ei aiheuta tuloverotuksessa verotettavaa tapahtumaa eikä vaikuta olemassa oleviin veroetuihin. Tämä ei rajoita kahdenvälisten verosopimusten eikä jäsenvaltioiden verotusoikeuksien soveltamista tapauksissa, joissa vähittäissijoittajan verotuksellinen kotipaikka vaihtuu.

5 artikla

Säästö- ja sijoitustilien kannalta merkitykselliset varat

1) Rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ([1]) (rahoitusmarkkinadirektiivi II) mukaisten vaatimusten ja erityisesti niiden vaatimusten soveltamista, jotka koskevat sijoituspalveluyritysten suorittamaa soveltuvuuden ja asianmukaisuuden arviointia, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että säästö- ja sijoitustilien kautta ovat saatavilla vähintään seuraavat rahoitusvälineet: osakkeet ja joukkovelkakirjat sekä yhteissijoitusyritysten osakkeet tai osuudet. Jäsenvaltiot voivat päättää laajentaa säästö- ja sijoitustilejä kattamaan myös muita rahoitusvälineitä, edellyttäen että nämä ovat tarkoituksenmukaisia vähittäissijoittajien kannalta.

2) Jäsenvaltioiden olisi jätettävä säästö- ja sijoitustilien ulkopuolelle erittäin riskialttiit ja monimutkaiset rahoitusvälineet, esimerkiksi vastaavat johdannaiset, sekä muut kryptovarat kuin ne, jotka soveltuvat säästö- ja sijoitustileillä pidettäviksi rahoitusvälineiksi.

3) Kun on kyse soveltuvista sijoituksista, jäsenvaltioiden olisi kannustettava palveluntarjoajia tarjoamaan mahdollisimman laaja valikoima markkinoilla saatavilla olevia sijoitusvaihtoehtoja, jotta vähittäissijoittajat voivat hajauttaa salkkujaan eri omaisuusluokkien, maantieteellisten alueiden, liikkeeseenlaskijoiden, omaisuudenhoitajien, rahoitusvälineitä valmistavien sijoituspalveluyritysten ja riskiprofiilien mukaan. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava vahvasti palveluntarjoajia sisällyttämään tällaiseen valikoimaan sijoitusvaihtoehtoja, jotka sallivat vähittäissijoittajien kanavoida sijoituksiaan EU:n talouteen EU:n strategisten painopisteiden, kuten digitaalisen, vihreän ja sosiaalisen siirtymän, edistämiseksi, ja EU:n turvallisuuden ja puolustuksen vahvistamiseen.

6 artikla

Säästö- ja sijoitustilien yksinkertaisuus ja läpinäkyvyys

Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vähittäissijoittajat saavat säästö- ja sijoitustileistä sen käyttökokemuksen, että ne ovat yksinkertaisia, luotettavia ja helposti saatavilla olevia sekä verkossa että sen ulkopuolella. Yksinkertaisuuden, luotettavuuden, turvallisuuden ja saavutettavuuden periaatteita olisi noudatettava johdonmukaisesti kaikkien käyttöliittymien suhteen.

7 artikla

Verosäännösten noudattamisen helpottaminen

1) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kattavat tiedot säästö- ja sijoitustileillä olevien varojen verokohtelusta asetetaan saataville tavalla, joka on vähittäissijoittajien ja niiden rahoituspalvelujen tarjoajien, jotka aikovat tarjota säästö- ja sijoitustilejä, helposti käytettävissä ja ymmärrettävissä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

2) Kun on kyse yhdellä tai useammalla säästö- ja sijoitustilillä olevia varoja koskevista veronalaisista tuloista, jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että verosäännösten noudattamista koskevat menettelyt ovat säästö- ja sijoitustilien haltijoiden kannalta yksinkertaisia ja helppokäyttöisiä, ottamalla käyttöön kehyksen, jossa säästö- ja sijoitustilien tarjoajat voivat tarjota palveluja, jotka kattavat

a) veronkannon säästö- ja sijoitustilin haltijan puolesta; ja/tai

b) kaiken asiaankuuluvan datan jakamisen sen jäsenvaltion veroviranomaiselle, jossa säästö- ja sijoitustilin haltijalla on verotuksellinen kotipaikka, jotta tällaista dataa voidaan käyttää kyseessä olevan tilinomistajan veroilmoituksen esitäyttämiseen.

3) Jäsenvaltioiden olisi sallittava, että säästö- ja sijoitustilien tarjoajat, jotka ovat toimiluvallisia ja valvonnan alaisia toisessa jäsenvaltiossa, voivat tarjota 2 kohdassa tarkoitettuja palveluja kaikille vähittäissijoittajille säästö- ja sijoitustilikehyksen puitteissa lainkäyttöalueellaan samoin ehdoin, joita sovelletaan niiden alueelle sijoittautuneisiin palveluntarjoajiin.

8 artikla

Edullinen verokohtelu

1) Säästö- ja sijoitustilien käyttöönoton edistämiseksi suositetaan, että jäsenvaltiot ottaisivat käyttöön verokannustimia ja varmistaisivat, että säästö- ja sijoitustileille ja niillä oleville varoille myönnetään vähintään kaikkein edullisin verokohtelu, joka on saatavilla ja jonka ne voivat myöntää mistä tahansa omaisuusluokasta peräisin olevalle tulolle tai vastaavalle sijoitustuotteelle tai -tilille.

2) Rajoittamatta edellä esitetyn soveltamista jäsenvaltiot voivat harkita kannustimien käyttöönottoa säästö- ja sijoitustilejä varten muun muassa seuraavien toimenpiteiden avulla:

a) veron perusteesta tehtävät vähennykset, mukaan lukien säästö- ja sijoitustileille sijoitetun määrän vähentäminen verotettavasta tulosta;

b) verovapautukset, mukaan lukien vapautus säästö- ja sijoitustileillä olevien varojen tuottaman verotettavan tulon verotuksesta;

c) veronmaksun lykkäykset, mukaan lukien säästö- ja sijoitustilien kautta tuotettujen tulojen verotuksen lykkääminen, kunnes tulot nostetaan säästö- ja sijoitustililtä; tai

d) yhdenmukaisen verokannan soveltaminen säästö- ja sijoitustilien kautta tuotettuihin tuloihin tai säästö- ja sijoitustileillä olevien varojen arvoon.

9 artikla

Täytäntöönpano ja raportointi

1) Jäsenvaltioita kannustetaan arvioimaan säännöllisesti, miten tehokkaasti tämän suosituksen täytäntöönpanemiseksi toteutetuilla toimenpiteillä voidaan kartuttaa varallisuutta ja tukea Euroopan talouden rahoittamista. Niitä pyydetään seuraamaan säästö- ja sijoitustilien käyttöönottoa, varojen sijoittamista sekä mahdollisten verokannustimien talousarviovaikutuksia, jotta voidaan arvioida annetun tuen vaikuttavuutta.

2) Jotta voidaan nopeuttaa säästö- ja sijoitustilien sisämarkkinoiden luomista, edistää parhaita käytäntöjä ja yhdenmukaistaa niitä keskenään, jäsenvaltioita kannustetaan vaihtamaan parhaita käytäntöjä, jotka koskevat säästö- ja sijoitustilien suunnittelua, mukaan lukien säästöistä ja sijoituksista saatavien tulojen verotus, jotta voidaan yhdenmukaistaa niiden kansallisia perusteita verokannustimien myöntämiseksi mahdollisimman pitkälle ja helpottaa tällaisten tilien tai tuotteiden siirrettävyyttä jäsenvaltioiden välillä, myös siten, että otetaan käyttöön toimenpiteitä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi.

3) Jäsenvaltioiden olisi raportoitava säännöllisesti toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet tämän suosituksen täytäntöönpanemiseksi, eurooppalaiseen säästö- ja investointiunioniin liittyvien seurantaprosessien kautta ja sitä koskevan, vuonna 2027 julkaistavan väliarvioinnin yhteydessä.

4) Komissio aikoo myös seurata suosituksen täytäntöönpanoa eurooppalaisen ohjausjakson kautta.

10 artikla

Tiedottaminen yleisölle

Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tiedotuskampanjoita, joilla yleisölle tiedotetaan sijoittamisen sekä säästö- ja sijoitustilien käytön hyödyistä ja riskeistä. Nämä kampanjat voidaan yhdistää laajempiin finanssiosaamisaloitteisiin tai ne voivat olla osa tällaisia aloitteita.

11 artikla

Osoitus

Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä syyskuuta 2025.

Komission puolesta
Maria Luís ALBUQUERQUE
Komission jäsen